

EEN SCHADEVERGOEDINGSPROCES. — Een eisch om schadevergoeding wegens het achterblijven van een arteriepincet in de buikholte van een patiënt is door de jury van Chester afgewezen. De omstandigheden waren zeer buitengewoon en zouden, indien zij als casuspositie waren bedacht om de verderfelijke beteekenis van dergelijke schadevergoedingseischen in het licht te stellen, prachtig gevonden zijn.

Een man werd wegens een in de buikholte doorgebroken maagzweer geopereerd. Tijdens de operatie werd zijn toestand zeer slecht, en de narcotiseur waarschuwde, dat de operatie snel moest worden ten einde gebracht, omdat er levensgevaar was. Terstond werd de wond gesloten, terwijl zoutwater werd ingespoten. Dit redde het leven van den patiënt. Doch wegens de noodzakelijke haast werden niet, gelijk gewoonlijk, de tampons en instrumenten geteld. Na de operatie bleek, dat een pincet was achtergelaten.

Den dertienden dag werd een tweede operatie noodzakelijk. Het pincet werd gemakkelijk verwijderd, doch de lijder bezweek.

Nu volgde de aanklacht: het achterlaten van een pincet was één nalatigheid; het sluiten van de wond, voordat de 60 of 70 gebruikte instrumenten waren nageteld, was een tweede, en een derde nalatigheid was het, dat de zuster, in plaats van de instrumenten te tellen, had geholpen bij de inspuiting van zoutwater.

De jury sprak na zeer kort beraad den dokter vrij.

Deze had, om de kans van een proces en van de daaruit voortkomende opspraak te vermijden, den patiënt den eersten keer moeten laten sterven. Maar hij had liever zijn plicht gedaan, wat hem alleen door de betrekkingen van den overledene is kwalijk genomen. Zijn vrijspraak is nauwelijks een vergoeding voor de onverdiende onaangenaamheden, die hij heeft ondervonden (*Lancet*, 18 Februari).

HET VERMOGEN DER BRITSCH E ZIEKENFONDSEN. — Op een vraag van een lid van het Lagerhuis is door den minister van gezondheid geantwoord, dat het kapitaal, dat door of ten behoeve der „goedgekeurde vereenigingen” (de dragers der staats-ziekteverzekering is belegd — waaronder ook begrepen is de tijdelijke belegging van bedrijfsgelden — bedroeg in ronde cijfers:

in 1923	87 miljoen P.St.	in 1926	113 miljoen P.St.
„ 1924	101 „ „	„ 1927	111 „ „
„ 1925	114 „ „		(<i>Lancet</i> , 18 Februari).

In de laatste jaren (in 1926—1927 misschien in verband met de kolenstaking was er dus een geringe achteruitgang. Maar het spaarduitje voor kwade dagen is toch zeer behoorlijk.

ZIEKTEVERZEKERING IN ITALIË. — De Italiaansche ministers voor de volkswelvaart en voor het vereenigingswezen, overtuigd van de noodzakelijkheid van spoedige invoering eener algemeene verzekering der arbeiders tegen ziekte, hebben een commissie opgedragen, hiervoor een volledig plan te ontwerpen. Hierbij zal al of niet gebruik kunnen worden gemaakt van de reeds bestaande onderlinge verzekeringskassen. In de commissie zullen, naast vertegenwoordigers der beide ministers, werkgevers en werknemers zitting hebben (*Policlinico*, 20 Februari).

PINKHOF.